

ring med vedligeholdelse og istandsættelse af lejligheder.

Med hensyn til udvidelsen af beboerdemokratiet havde SF gerne set, at der var gennemført en analyse af konsekvenserne af, at en afdeling kan vælge et almennyttigt boligselskab som administrator.

Det er for SF et afgørende middel til at undgå sager i boligselskaberne, at beboerdemokratiet styrkes, og at afdelingerne sikres det frie valg ved valg af administrator.

Endelig havde SF gerne set, at følgende aktiviteter var blevet slettet af negativlisten:

- Administration af private udlejningsboliger i drift, medmindre kommunalbestyrelsen har godkendt administrationsforholdet og har anvisningsretten til minimum hver fjerde ledige lejlighed (med den nævnte undtagelse for KAB).
- Administration af private kollegier, hvortil der ikke ydes offentlig støtte, medmindre kommunalbestyrelsen har godkendt administrationsforholdet og har anvisningsretten til minimum hver fjerde ledige værelse.
- Administration af private andelsboliger, der ikke er opført med offentlig støtte.

Begrundelsen herfor er, at SF finder det meget underligt, at man fra Folketingets side vil forbyde lejere, der ønsker sig administreret af et givet boligselskab, at blive det. Det er SF's synspunkt, at lejerne selv skal kunne vælge sig et boligselskab.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder, at lovgiver, såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende form, legaliserer et enkelt boligselskabs muligheder for at drive accessorisk virksomhed i form af administration af ca. 5.000 udlejningsboliger, der er omfattet af boligreguleringsloven (privat udlejningsbyggeri).

Imidlertid har tilsynsmyndigheden (Københavns Kommune) hidtil uden held anmodet om en redegørelse fra boligselskabet KAB vedrørende den økonomiske, administrative og ledelsesmæssige sammenblanding mellem KAB og de af boligselskabet benævnte erhvervsdrivende fonde.

Der bør foretages en tilbunds gående undersøgelse vedrørende KAB's boligadministration, herunder den ulovlige lånepraksis, der har været mellem KAB og institutionerne/fondene indtil 1993, ligesom der også bør tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt forretningsførerselskabet skal tilbageføre midler til institutionerne/fondene. Dette udredningsarbejde skal være tilendebragt, før Folketinget behandler undtagelseslovgivningen for KAB's accessoriske virksomhed.

Den tillid, Folketinget gennem de seneste år har vist den almennyttige boligsektor, har sektoren ikke levet op til, tværtimod er kræfterne og kreativiteten brugt til at omgå eksisterende regelsæt.

De seneste år er historierne blevet mere og mere håndgribelige og tydelige, og hvis man nævner sager som Bolind, Vibo, Ungbo og senest Lejerbo, vil de fleste være enige i, at der er noget gennemgående galt med sektoren, som trænger til gennemgribende ændringer, hvis der fortsat skal skydes offentlige midler til.

Flere af boligselskaberne har udvist en malplaceret kreativitet i deres iver efter at finde nye virksomhedsområder såsom bygge- og administrationsvirksomhed i udlandet, administration af private boliger, forsikringsadministration, advokatvirksomhed og håndværksvirksomhed, alt sammen aktiviteter, som burde ligge langt uden for rammerne af almennyttig boligvirksomhed, idet der dels er tale om risikobetonede aktiviteter, dels fordyrende aktiviteter eller interesseforvridende aktiviteter, hvori det er svært at se, at lejerne skulle have nogen som helst interesse.

Desværre må det konstateres, at de almennyttige boligselskaber har kunnet bevæge sig ud i eventyrene uden at blive standset af Boligministeriet eller kommunerne, fordi der har været tvivl om tilsynspligten, jf. f.eks. statsrevisorens konklusion i beretningen om forvaltningen af og tilsynet med statsstøtte til ungdomsboliger (6. juni 1992). Kun når pressen er begyndt at interessere sig for sagerne, er der indimellem blevet blændet op for aktiviteterne. De almennyttige boligselskaber har i for lang tid haft mulighed for stort set selv at lave rammerne for deres arbejde, og det er en misforståelse at tro, at denne form for selvforvaltning er til gavn for lejerne. Tværtimod er det ledelserne i boligselskaberne, der på forskellig vis har hentet gevinsten.